

Цю Чи тоже втратив дар мови. Він на власні очі переконався, як швидко Шу Хе вміє змінювати маски.

— Що тут відбувається? — запитав Ці Юань, підходячи до них.

Цю Чи кинув на нього побіжний погляд і промовчав. Йому було вкрай неприємно перебувати поруч із людиною такого ґатунку, як Шу Хе. Той лише похитав головою, не намагаючись нічого пояснити.

За логікою сюжету, Ці Юань мав би почати допитувати Цю Чи, чи не ображає він Шу Хе, а потім, захищаючи останнього, налаштувати Цю Чи проти себе. Зрештою, вони б почали терпіти один одного з великою відразою, і продюсери шоу, зважаючи на атмосферу, розселили б їх по різних кімнатах.

Але все пішло зовсім не за планом Шу Хе.

— Якщо нічого не сталося, то чого ти тягнеш із речами? — квапив його Ці Юань. — Ти тут уже хвилини десять, невже так важко все зібрати?

У книзі Шу Хе всіляко користувався ресурсами оригінального власника тіла, щоб пробитися в шоу-бізнес. Після дебюту він ще якийсь час вдавав із себе відданого брата, а коли оригінальний герой став вигнанцем, наживши собі ворога в особі головного героя Юань Хао, Шу Хе підступно його зрадив. Можна сказати, що стрімке й остаточне падіння оригінального героя — це пряма заслуга Юань Хао та Шу Хе.

Один був тим, кого герой кохав, інший — тим, кого він опікав. Обидва зрадили його. Справді вражає. Не дивно, що після переродження герой навіть дивитися на Шу Хе не хотів. Навіть сам Ці Юань зараз мав величезне бажання виставити цього актора за двері одним добрим стусаном.

Шу Хе витріщив очі, дивлячись на Ці Юаня з таким невірою, ніби той був останнім покидьком.

Лу Цин, що стояв у дверях, розплився в усмішці:

— Шу Хе, ми ж в одній кімнаті, ти ще не збираєшся?

Він обожнював такі моменти, коли маски злітають. Невже молодий пан Ці раптом прозрів? Чи, можливо, його майстерність розпізнавати фальш нарешті зросла? Як би там не було, Лу Цин вважав цю сцену надзвичайно цікавою.

Шу Хе видав якийсь невиразний звук, схопив валізу і вилетів із кімнати, миттєво зникнувши з поля зору.

У кімнаті залишилися Ці Юань і Цю Чи. Вони зустрілися поглядами, але тут же відвели очі вбік. Цю Чи мовчки пішов до ванної, набрав води в таз і почав прибирати. Ці Юань залишився стояти на місці, потерши носа.

Як подружитися з персонажем, який щойно зійшов зі сторінок книги і став живою людиною? До того ж, він щойно вкусив свого улюбленого героя за губу, чи варто вибачатися? Питання термінове, дуже термінове!

Після довгих вагань Ці Юань попрямував до ванної, але біля самих дверей зіткнувся з Цю Чи, який виходив із тазом. Той злякався і послизнувся. Ці Юань миттєво підхопив його, іншою рукою втримавши таз, щоб вода не розхлюпалася.

Коли хлопець міцно став на ноги, Ці Юань пробурмотів:

— Чого ти так носишся? Зовсім не обережний.

— Вибач, — відповів Цю Чи, не згадуючи про те, що саме Ці Юань його налякав.

Ці Юань однією рукою забрав у нього таз:

— Що ти збирався робити? Давай я допоможу.

Якщо він хоче захистити Цю Чи, то треба налагодити з ним стосунки. Чому б не почати з прибирання? Ці Юань подумки себе похвалив.

Цю Чи здивовано подивився на нього і раптом відчув, що гаряча долоня Ці Юаня все ще лежить у нього на талії. Він згадав про укуси на губі й непомітно відступив з обіймів:

— Не треба, я сам.

Він же багатий спадкоємець, навряд чи колись займався подібним. Цю Чи забрав таз із рук Ці Юаня, поставив його на стіл і почав ретельно протирати кімнату. Ці Юань ходив за ним слідом, дивлячись на нього закоханими очима, немов великий відданий пес.

— Пане Ці, ви хочете щось сказати? — запитав Цю Чи.

Він виріс у родині родичів після ранньої смерті батьків і звик до байдужості, тому добре навчився читати людей. Він знав, до кого не варто наближатися, щоб не накликати біди. Наприклад, Ці Юань був саме такою людиною. Цю Чи намагався триматися від нього якомога далі, не бажаючи мати нічого спільного з цим розбещеним молодиком, чиї симпатії згасають за три хвилини.

Ці Юань, скориставшись нагодою, відповів:

— Знаєш... те, що сталося раніше — це було непорозуміння.

— Раніше? Що саме? — перепитав Цю Чи.

Його намір був цілком зрозумілий: він хотів зробити вигляд, що нічого не трапилося. Якщо це непорозуміння, то можна все забути. Поки Ці Юань не чіпляється до нього, він не триматиме зла.

Ці Юань мовчки розглядав профіль Цю Чи. Він згадав, як того описували в книзі: риси обличчя, немов на картині, а посмішка зігріває серце. Якщо пісня здатна лікувати душі, то Цю Чи — наймогутніший цілитель. Коли Ці Юань читав це, він вважав, що автор просто надто прихильний до свого білого світла. Але тепер, бачачи перед собою живу людину, він мусив визнати: Цю Чи справді неймовірний. Це той, кого помічаєш у натовпі першим. Не дивно, що Юань Хао закохався в нього з першого погляду.

Він згадав опис характеру Цю Чи: після того, як Юань Хао ув'язнив його, він згас, але навіть на межі життя продовжував обіймати гітару. Здавалося, лише музика підтримувала в ньому життя. Але Юань Хао, бажаючи змусити його відмовитися від мрії, знищив його кар'єру, розбив гітару і зачинив у чотирьох стінах. Це хворобливе кохання зрештою загнало Цю Чи в могилу.

Тоді Ці Юань відчував такий біль, що хотів, аби автор воскресив персонажа. Він був готовий спостерігати за будь-якими стражданнями Юань Хао, аби тільки справедливість восторжествувала. Але фінал був безжальним: герой просто жив у каятті, згадуючи Цю Чи. І все. Мертві не повертаються, а винуватці залишаються безкарними.

Ці Юань не міг з цим змиритися. Якщо так, то він сам змінить сюжет. Він змінить долю Цю Чи.

Він подивився на нього і запитав:

— Ти знаєш Юань Хао?

Цю Чи зупинився і здивовано перепитав:

— Юань Хао? Ви маєте на увазі того самого? Якщо це не збіг імен, то він мій однокласник із середньої школи.

— Ви вчилися разом? — Ці Юань насупився.

Цього в книзі не було! Схоже, після переродження не можна просто спостерігати за персонажами — треба бути частиною їхнього світу. Кожен із них має власну історію, минуле, сьогодення і майбутнє. Серце Ці Юаня прискорило ритм. Він зрозумів, що його знання сюжету не є абсолютними. Будь-яка помилка може змінити все. Треба бути обережнішим.

Цю Чи кивнув:

— Так, він перевівся до нас у дев'ятому класі. Ми провчилися разом лише рік, не дуже близько знайомі.

Як тільки він це сказав, у голові Ці Юаня спалахнули спогади. Наче хтось натиснув на вимикач: причини переведення Юань Хао в ту школу стали йому відомі.

<http://bllate.org/book/18951/1857724>